

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τμήμα επανεξετάσεως)

της 9ης Σεπτεμβρίου 2014

«Επανεξέταση»

Στην υπόθεση C-417/14 RX,

με αντικείμενο πρόταση επανεξετάσεως, την οποία υπέβαλε ο πρώτος γενικός εισαγγελέας, δυνάμει του άρθρου 62 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στις 9 Αυγούστου 2014,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τμήμα επανεξετάσεως),

συγκείμενο από τους T. von Danwitz (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, E. Juhász, A. Rosas, D. Šváby και C. Vajda, δικαστές,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η υποβληθείσα από τον πρώτο γενικό εισαγγελέα πρόταση επανεξετάσεως αφορά την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (αναιρετικό τμήμα) Missir Mamachi di Lusignano κατά Επιτροπής (T-401/11 P, EU:T:2014:625). Με την απόφαση αυτή, το Γενικό Δικαστήριο αναιρέσει την απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης Missir Mamachi di Lusignano κατά Επιτροπής (F-50/09, EU:F:2011:55), με την οποία απορρίφθηκε αγωγή βάσει εξωσυμβατικής ευθύνης της Ένωσης, ασκηθείσα από τον Livio Missir Mamachi di Lusignano, με αίτημα, αφενός, να ακυρωθεί η απόφαση Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 3ης Φεβρουαρίου 2009, με την οποία αυτή απέρριψε την αίτησή του για αποκατάσταση της ζημίας που προκλήθηκε από τη δολοφονία του υιού του Alessandro, υπαλλήλου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και, αφετέρου, να υποχρεωθεί η Επιτροπή να καταβάλει σε αυτόν, καθώς και στους εκ του υιού του έλκοντες δικαιώματα διάφορα ποσά ως αποζημίωση για τις περιουσιακές και μη περιουσιακές ζημίες που υπέστησαν λόγω της δολοφονίας αυτής.
- 2 Η αγωγή στηρίχθηκε σε πλημμελή εκπλήρωση, από την Επιτροπή, της υποχρεώσεώς της να εξασφαλίσει την προστασία των υπαλλήλων της και αποσκοπεί στην αποκατάσταση της περιουσιακής και της μη περιουσιακής ζημίας που υπέστη ο ίδιος ο υπάλληλος, αποκατάσταση την οποία ζητεί ο ενάγων εξ ονόματος των τέκνων του θανόντος υπαλλήλου, ως ελκόντων δικαιώματα από αυτόν, καθώς και στην αποκατάσταση της περιουσιακής και μη περιουσιακής ζημίας που υπέστη ο ενάγων και τα τέκνα του αποθανόντος υπαλλήλου υπό την ιδιότητα του μέλους της οικογένειάς του.
- 3 Όσον αφορά το αίτημα αποκαταστάσεως της ζημίας που υπέστησαν ο ενάγων και τα τέκνα του αποθανόντος υπαλλήλου, το Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποφάνθηκε ότι το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης έπρεπε να κρίνει εαυτόν αναρμόδιο να εξετάσει το αίτημα αυτό, ως εμπύπτον στην αρμοδιότητα του Γενικού Δικαστηρίου. Συνεπώς, όφειλε να το αναπέμψει σε αυτό σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 2, του παραρτήματος I του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

- 4 Όσον αφορά το αίτημα αποκαταστάσεως της ζημίας που υπέστη ο υπάλληλος πριν τον θάνατό του, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης, μολονότι ήταν αρμόδιο να εξετάσει το αίτημα, το απέρριψε εσφαλμένως ως απαράδεκτο, βάσει του κανόνα της «αντιστοιχίας» μεταξύ αιτήματος και διοικητικής ενστάσεως. Κρίνοντας ότι, όσον αφορά το αίτημα αυτό, η διαφορά δεν είναι ώριμη προς εκδίκαση, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι θα έπρεπε να αναπεμφθεί στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης ως προς το ζήτημα αυτό. Ωστόσο, το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης θα ήταν υποχρεωμένο να διαπιστώσει ότι τόσο το ίδιο όσο και το Γενικό Δικαστήριο έχουν επιληφθεί υποθέσεων με το ίδιο αντικείμενο, οπότε θα έπρεπε, κατά το άρθρο 8, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του παραρτήματος I του Οργανισμού του Δικαστηρίου, να κρίνει εαυτών αναρμόδιο, προκειμένου το Γενικό Δικαστήριο να αποφανθεί επί των υποθέσεων αυτών.
- 5 Υπό τις συνθήκες αυτές, κρίνοντας ότι είναι αρμόδιο να αποφανθεί επί όλων αυτών των αιτημάτων, το Γενικό Δικαστήριο αποφάσισε να εκδικάσει το ίδιο την υπόθεση, ως πρωτοβάθμιο δικαστήριο.
- 6 Από το άρθρο 256, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ προκύπτει ότι οι αποφάσεις που εκδίδει το Γενικό Δικαστήριο επί αιτήσεων αναιρέσεως κατά αποφάσεων του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης μπορούν κατ' εξαίρεση να επανεξετάζονται από το Δικαστήριο, σύμφωνα με τους όρους και τους περιορισμούς που προβλέπονται από τον Οργανισμό του Δικαστηρίου, εφόσον υπάρχει σοβαρός κίνδυνος να θιγεί η ενότητα ή η συνοχή του δικαίου της Ένωσης.
- 7 Η πρόταση επανεξετάσεως που υπέβαλε ο πρώτος γενικός εισαγγελέας στις 9 Αυγούστου 2014 στηρίζεται στο άρθρο 62 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, κατά το οποίο ο πρώτος γενικός εισαγγελέας μπορεί, εφόσον κρίνει ότι υφίσταται σοβαρός κίνδυνος να θιγεί η ενότητα ή η συνοχή του δικαίου της Ένωσης, να προτείνει στο Δικαστήριο να επανεξετάσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου.
- 8 Συναφώς, από το άρθρο 193, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου προκύπτει ότι το τμήμα επανεξετάσεως που επιλαμβάνεται της σχετικής προτάσεως αποφασίζει εάν συντρέχει λόγος επανεξετάσεως της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου και ότι, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, στην απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου περί επανεξετάσεως εκτίθενται μόνον τα προς επανεξέταση ζητήματα.
- 9 Εν προκειμένω, το τμήμα επανεξετάσεως φρονεί ότι επιβάλλεται η επανεξέταση της αποφάσεως Missir Mamachi di Lusignano κατά Επιτροπής (EU:T:2014:625).
- 10 Το προς επανεξέταση ζήτημα παρατίθεται στο σημείο 2 του διατακτικού της παρούσας.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τμήμα επανεξετάσεως) αποφασίζει:

- 1) **Επιβάλλεται η επανεξέταση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (αναιρετικό τμήμα) Missir Mamachi di Lusignano κατά Επιτροπής (T-401/11 P, EU:T:2014:625)**
- 2) **Η επανεξέταση αφορά το ζήτημα εάν η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης Missir Mamachi di Lusignano κατά Επιτροπής (T-401/11 P, EU:T:2014:625) θιγεί την ενότητα ή τη συνοχή του δικαίου της Ένωσης, επειδή το Γενικό Δικαστήριο, ως αναιρετικό δικαστήριο, αποφάσισε ότι είναι αρμόδιο να εκδικάσει, ως πρωτοβάθμιο δικαστήριο, αγωγή λόγω εξωσυμβατικής ευθύνης της Ένωσης:**
 - **στηριζόμενη σε πλημμελή εκπλήρωση, από θεσμικό όργανο, της υποχρεώσεως εξασφαλίσεως της προστασίας των υπαλλήλων του,**
 - **ασκηθείσα από τρίτους υπό την ιδιότητα του έλκοντος δικαιώματα από τον αποθανόντα υπάλληλο και την ιδιότητα του μέλους της οικογένειας του εν λόγω υπαλλήλου, και**

— σκοπούσα την αποκατάσταση της μη περιουσιακής ζημίας που υπέστη ο ίδιος ο αποθανών υπάλληλος, καθώς και της περιουσιακής και μη περιουσιακής ζημίας που υπέστησαν οι προαναφερθέντες τρίτοι.

- 3) Οι κατά το άρθρο 23 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης ενδιαφερόμενοι και οι ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης διάδικοι καλούνται να καταθέσουν ενώπιον του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης τις γραπτές παρατηρήσεις τους επί των ανωτέρω ζητημάτων εντός μηνός από την κοινοποίηση της παρούσας απόφασεως.

(υπογραφές)